సుభాషిణి

బాహ్యసౌందర్యం చూచి ప్రేమిం చడం, పైపై మెరుగులకు మోస పోవడం నాగరికుల లక్షణం. అంద మైన ఆడపిల్ల నవ్వితే చాలు, వలపుతో వెంటపడతారు కొందరు. 'ఇల్లాలు' కావడానికి యోగ్యత అందం ఒక్కటే కాదుగా?

నల్లపెయింటు, టెర్లిన్ శ్లాకు, నిమ్మపండు రంగు నైలెక్సు శారీ, ఎర్రపట్టుజాకెట్టు వేసుకున్న వ్యక్తులు ఒకరి నొకరు చూసుకుంటున్నారు. చూసు కోవటం ఒకరు మేడమెట్లు ఎక్కుతూ, ఇంకొకరు మేడమెట్లు దిగుతూ.

చూసుకొని ఊరుకోకుండా టెర్లిన్, నైలెక్సులు 'ఓహో' అంటె 'ఓహో' అని మనసులోనే అనుకొన్నాయి, పైకి అనటానికి సభ్యత, సంస్కారం అడ్డువచ్చేయి కాబట్టి.

కలుసుకొన్న మెట్టునుండి మరో నాలుగుమెట్లు పైకి వెళ్లేక నైలెక్సు శారీ, ఇంకో నాలుగు మెట్లు కిందికి దిగిన టెర్లిన్ శ్లాకు మళ్లా చూసుకొన్నాయి, ఆ వేళకు ఆఖరిసారి అన్నట్టు.

ఆ చూపులలో ఆ రెండు, ఈ రెండు మొత్తం నాలుగు కళ్లనుండి కొన్ని వందల మెగావాట్ల కాంతి ప్రసారితమై మెట్లన్ని దేదీప్యమానంగా వెలిగాయి. దీనికంతకు కారణం ఆ వేళ లిఫ్టు పనిచెయ్యకపోవటం.

క్లబ్బుకుపోయిన టెర్లిన్ శ్లాకు, ఫిఫ్తుఫ్లోర్ పదిహేవ నెంబరు ఫ్లాటులోకి వెళ్లిన నైలెక్సులు వాళ్ల వాళ్ల మనసులు తడివిచూసుకొని అవి మెట్ల మీదనే వదిలిపెట్టినట్టుగా గుర్తుకు తెచ్చుకొన్నారు.

అది కలకత్తా మహానగరం. అంతరిక్షాన్ని అందు కొన్న బిల్డింగులు కొన్ని వందలు వేలు ఉంటాయి. అందులో మెహతా బిల్డింగ్సు ఒకటి. సదరన్ రెవిన్యూ ఓ న్యూయార్కు అనుకొంటె, మెహతా బిల్డింగ్సు ఐక్య రాజ్య సమితి కార్యాలయంలా ఉంటుంది. ఆబిల్డింగ్సులో లేని ప్రాంతంకాని, మాట్లాడని భాషకాని దేశంలో మిగిలి ఉండదు.

నార్తు కలకత్తాలో ఉన్నవాళ్లు నెలకోసారి అయినా విక్టోరియా మెమోరియల్ చూసి తృప్తిచెందుతూంటే సౌత్ కలకత్తాలో వాళ్ళు వారానికోసారైనా మెహతా బిల్డింగ్సులు చూసి ఆనందిస్తూంటారు. ఇది అతిశ యోక్తి కాదు. ఉత్ప్రేక్ష అంతకన్నా కాదు. అటువంటి మెహతా బిల్డింగ్సు నివాసులే మన టెర్లిన్, నైలెక్సులు. ఎవరు ఏ ఫ్లోరులో ఉంటున్నది ఇంకొకరికి తెలీదు.

మరునాటినుండి లిఫ్టు పనిచెయ్యటంతో, ఇద్దరికి అన్యాయమే జరిగింది. ఒకొర్ని ఒకరు కలుసుకోటానికి అవకాశం లేకుండాపోయింది. అయినా వాళ్లిద్దరి మన సులు మెట్లమీదనే వదిలిపెట్టేరని చెప్పేనుగా. ఆ రెండూ మాట్లాడుకొంటూనే ఉన్నాయి మూగ భాషలో. ఆ వేళ మెట్లమీద చూసుకోవటం తప్ప మళ్లా చూసుకొనే భాగ్యం కలగలేదు. ఇలాగ ఓ వారం రోజులు గడిచాయి. ఈ వారంలోను టెర్లిన్, నైలె క్సులు పడ్డ మూగబాధ, భరింపశక్యంకాని తపన వర్ణనాతీతాలు! అయినా వర్ణిస్తున్నా. ఒకరు నీటిలో పడ్డ ఎలక లాగ, ఇంకొకరునీటిలోంచి బయటపడ్డ చేప మాదిరి గిలగిలా కొట్టుకోసాగేరు!

టెర్లిన్ శ్లాకు జేబులో చైనీస్ పైలెట్ కథలు వ్రాస్తుంది. కథలేకాదు గేయాలుకూడా అల్లుతుంది. చైనీస్ పైలెట్ కథలు వ్రాసేముందు, టెర్లిన్ శ్లాకును ఓ నాలుగైదు రోజులు ఏకాంతంలో కూర్చో పెట్టి రోజుకి ఎలా లేదన్నా ఐదారు విల్సు పెట్టెలు కాల్పించేస్తుంది. అయితే కథలు బలే గమ్మత్తుగా వేడి వేడి ఉల్లి పకోడీల్లా ఉంటాయి. ఎక్కడో గంగా భాగీరథ సమానులు తప్ప, ఉల్లి పకోడీలంటే పరిగెత్తు కొని రానివారు ఇంతవరకూ లేరని, ఇకముందు ఉండరని చైనీస్ పైలెట్‌కు గట్టి నమ్మకం.

ఎవరైనా రచయిత కథవ్రాస్తే, మొదటి రెండు పేజీలు పాత్రల పరిచయంతోను, కథకి కావలసిన వాతావరణం సృష్టించడంలోను, వర్ణనలో తనకుండే ప్రావీణ్యం చూపించడంతోను సరిపోతుంది. మూడో పేజీలోనో లేక నాలుగో పేజీలోనో క్లయిమాక్సు తీసుకువచ్చి ఒక్కొక్కసారి ఆరో పేజీలో సుఖాంతం చేస్తే ఇంకొకసారి ఏడోపేజీలో దుఃఖాంతం చేస్తూం టాడు.

మన చైనీస్ పైలెట్ అలాగ కాదు. పాత్రల పరిచయం, వాటికి కావలసిన వాతావరణం, మొదటి పేరాలోనే చెప్పించేస్తుంది. ఇంక ఏ పేజీ కాపేజీలోనే క్లయిమాక్సు, సస్పెన్సులు లేవగొడుతుంది. చైనీస్ పైలెట్ కథలలో ముసలిపాత్రలు, నాయనమ్మపాత్రలు, కుక్కిమంచాలు పడక కుర్చీలు, మంటిగోడలు, పూరి గుడిసెలు, ఆడపిల్లల్ని కన్న తలిదండ్రుల బాధలు, చాలీచాలని జీతం తెచ్చుకుంటున్న యల్.డి.సీల పాట్లు మచ్చుకైనా ఉండవు.

చైనీస్ పైలెట్ గేయాలుకూడా వ్రాస్తుందని చెప్పేనుగా, గేయాలు వ్రాసేముందు టెర్లిన్‌ని లేక్సు వద్దకు కాని పార్కుకుగాని తీసుకొని పోతుంది. కారణం తన గేయాలు ఎక్కువగా ప్రకృతిమీద ఆధారపడి సహజంగా ఉండాలని. అందుకే చైనీస్ పైలెట్ గేయాలు సాల్టెడ్‌కేష్యూనట్సులా ఉంటాయి, ఎన్ని గేయాలు చదివినా ఇంకా నోరు ఊరుతూనే ఉంటుంది. అందరి కవుల సంగతి తెలీదుగాని, టెర్లిన్ శ్లాకుకు మనస్సు బాగాలేనప్పుడే, చైనీస్ పైలెట్ మంచి మంచి గేయాలు సృష్టింపచేస్తుంది. అంటే అవి మనకి ఫ్రైడ్‌కాష్యూనట్స్ అయితే టెర్లిన్ శ్లాకుకు ఏస్పిరో మాత్రలన్నమాట!

ఆ వేళ ఆదివారం. టెర్లిన్ శ్లాకును దేశప్రియా పార్కుకు లాక్కు వచ్చింది చైనీస్ పైలెట్. అయితే టెర్లిన్ శ్లాకు, చైనీస్ పైలెట్‌తో సహకరించలేదు. సహాయ నిరాకరణోద్యమమో, లేక సత్యాగ్రహమో ఏదో ఒకటి అనుకోండి టెర్లిన్ శ్లాకు ప్రారంభించింది. సరేలే నీ మూగబాధ నువ్వు పడు. నీ బాధలో నేను పాలుపంచుకోవటం లేదని చైనీస్ పైలెట్ జేబు ఎక్కిపోయింది.

కలకత్తాలో పార్కులు బలే గమ్మత్తుగా గర్భిణీ స్త్రీల మల్లే ఉంటాయి. సాయంత్రం నాలుగుగంటల సమయంలో పార్కు నిర్మానుష్యంగా ఉంటుంది. అయిదు ఆ ప్రాంతంలో అక్కడో జంట, ఇక్కడో జంట దూరదూరంగా కనపడతారు. ఆరుగంటలయ్యే సరికి 'కలకత్తా అంతా అక్కడే ఉందా?' అనిపిస్తుంది.

మన టెర్లిన్ శ్లాకు, ఓ వారం రోజులనుండి నైలెక్సు కనబడటంలేదని ఎక్కువగా మథనపడిపోయి మనస్సు చెడగొట్టుకొంటూంది. ఏకాంతంగా ఆలో చించుకోటానికి ఇప్పుడు ఒంటరితనం కావాలి. అందుకే పార్కులో పడమటి దిక్కుగా ఒక మూలగా ఏకాం తంలో కూర్చొంది టెర్లిన్ శ్లాకు. తీరుబడిగా కూర్చున్నాక అలా ప్రియాటాకీస్ వేపు కళ్లు కేంద్రీక రించి, డూప్లికేటు మనసును ఎక్కడో విశ్వంలోకి విసిరి, ఊహల అలలలోకి ఆలోచనల గేలంవేసి అంది అందనిదాని దేనికోసమో ఆత్రం చెందుతుంది టెర్లిన్ శ్లాకు.

బెంగాల్ బెగ్గర్ సొసైటీ అభ్యర్థి ఒకడు, ఆ ఏకాంత స్థలాన్ని కూడా విడిచిపెట్టకుండా అక్కడికి కూడా చేరి, టెర్లిన్ శ్లాకు ఇహలోకంలోనే ఉన్నా, లేనట్టు నిర్ధారణచేసుకొని అక్కడనుండి, అప్పుడేవచ్చి కూర్చోటానికి రుమాళ్ళు పరచుకొంటున్న కొత్త జంటను చేరుకున్నాడు.

సౌస్ పాపిడీ వాడి గంట టెర్లిన్ శ్లాకు ఆలోచన లను భంగ పర్చింది. 'ఏక్ ఆణాకా దేదో' అని హిందీ, తెలుగు, బెంగాలీ మిశ్రమంలో అడిగింది టెర్లిన్‌శ్లాకు. సౌన్‌పాపిడి తీసుకొని, వాడికి పైసలు లెక్కపెట్టి ఇస్తూంటె వెనక గాజుల చప్పుడు, వెనువెంటనే కిలకిలలు తన్నాకర్షించేయి. వెంటనే కూర్చున్న పోజు లోనే రౌండెబవుట్ టర్న్ చేశాడు టెర్లిన్‌శ్లాకులో ఉన్న శాస్త్రి.

ఆశ్చర్యం, ఆశ్చర్యంలోనుండి తేరుకునేలోపునే ఆనందం ఒక్కసారిగా కలిగేయి టెర్లిన్‌శ్లాకు శాస్త్రికి. కారణం, కొన్ని తక్కువ మీటర్లదూరంలో నైలెక్సు కనబడటం. కళ్లు నులుపుకొని మరీ చూసేడు. నిజంగా నైలెక్సే! నైలెక్సు ఈ సారి రంగు మార్చింది. ఈ రంగులో నైలెక్సు మరీ అందంగా ఉంది.

'చచ్చు సన్నాసీ, అందం ఏ రంగులోనైనా అందం

గరిమెళ్ల వెంకట సీతారాం

గానే ఉంటుంది' అని గుసగుసలాడింది జెబులో చైనీస్ నైలెట్.

ఏమైనా సరే నైలెక్సు ఇవాళ మరీ అందంగా ఉంది. మీద స్వచ్ఛమైన నీలాకాశం, స్థిరత్వానికి మారు పేరుగా దూరాన నల్లని కొండల పూర్వరంగు, చుట్టూ ప్రశాంత వాతావరణంలో చిరుగాలుల విరవిహారం, కింద పచ్చని కాశ్మీర్ తివాసీలా మెరిసిపోతూ మెత్తగా ఉన్న లేచిగుర్ల పచ్చని గడ్డి — వీటి అన్నింటి అందాన్ని తగు పాళ్లల్లో సంగ్రహించి, రంగరించి తనో కొత్త అందాన్ని సృష్టించి చుట్టూ ప్రపంచానికి ప్రసారితం చేస్తోంది నైలెక్సు. ఇది టెర్లిన్ శ్యాకు శాస్త్రి భావన.

సాయంకాలం ఎర్ర కిరణాల కాంతులు నైలెక్సు మెడమీదపడి మెడను ట్రాన్స్పరెంటు చేస్తున్నాయి. మెడలో పెర్ల నెక్లేసు ఎర్ర కిరణాల కాంతులతో పోటీ పడుతూంది. పిల్లవాయువులు ముంగురులను ముందుకు నెట్టుకొస్తూంటే అవి ముందుకు పోలేక, వెనక ఉండలేక ముఖం మీద తారట్లాడుతున్నాయి. ఇవి వాస్తవంగా శాస్త్రి చూస్తున్న విషయాలు.

నైలెక్సు మహా ఠీవిగా కూర్చొంది. అసలు మనిషి లోనే ఉంది ఆ హుందాతనం. ఆ విషయం ఆ రోజు మెట్లమీద సమాగమంలోనే తను కనిపెట్టేశాడు. మామూలుకన్నా కొంచెం ఎక్కువ పొడుగ్గా ఉంటుంది. పొడుగుకి తగ్గట్టుగా అవయవాల సౌష్ఠవం, పొందికే. అసలు ఆ ముక్కొక్కటే చాలు. సంపెంగ మొగ్గ అని టైటిల్ తగిలించి, చైనీస్ నైలెట్ చేత ఓ ఖండ కావ్యం సృష్టింపజేసి పాఠకలోకాన్ని తన్మయులయేట్టు చెయ్యొచ్చు.

ఎంతోమంది రకరకాల కవులు తమ తమ నాయికలను రకరకాలుగా వర్ణిస్తూండడం, తను పుస్తకాల్లో చూస్తున్నాడు. ప్చ్! తనకేం నచ్చలేదు! అందానికి సరిఅయిన నిర్వచనం ఎవరూ ఇవ్వలేకపోతున్నారు. కొన్ని వర్ణనలు ఔట్ ఆఫ్ ది మార్కు. అయితే కొన్ని ఇన్ ది మార్కు అవుతున్నాయి. ఈ సారి కవిసమ్మేళనం కలకత్తాలో జరిపించి ఆంధ్రదేశం మారుమూలల నుండి కవులను రప్పించి, ఆ నాటి సమావేశానికి నైలెక్సు చేత చీఫ్ గెస్టుగా వేదిక అలంకరింపచేస్తే, మన కవులలో కొంత సంచలనం రేగడానికి అవకాశం

ఉంది. ఇవి శాస్త్రి అనాలోచితంగా ఆలోచిస్తున్న విషయాలు.

ఆలోచనలలో అసలు విషయానికి దగ్గిరగా వస్తున్నాడు బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లు. నైలెక్సు ఏ ప్రాంతానికి చెంది ఉంటుందో అంతుపట్టకుండాఉంది. చూడబోతే ఆంధ్రాలాగే కనిపిస్తూంది. అయినా ఆంధ్రాయే అని ధాటీగా చెప్పటం కష్టం. ఎందుచేతనంటే తను ఇంతకుముందొక సారి పప్పులో కాలేసేడు. నెత్తిమీద జుత్తును నుదుటిమీద పరచుకొని జబ్బల్లేని జాకెట్టు వేసుకొని చీరె పైటకొంగు ముందు వేపు, "షమినా" బొమ్మల్లో మాదిరి గట్టిగా లాగి నడుం దగ్గిర వెనకవేపున బిగించి మలాయి కొనుక్కుంటున్న ఓ అమ్మాయిని చూసి బెంగాలీయే అని స్థిరపరచుకొన్న శాస్త్రుల్లు, రెండు రోజుల తరవాత అదే అమ్మాయి ట్రాములో ప్రక్క ముసలమ్మతో తెలుగులో మాట్లాడటం చూసి నిర్ఘాంతపోయేడు!

నైలెక్సు ఆంధ్రాయే అయితే బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లుకు మనస్సు కొంత కుదుట పడుతుంది. ఆ తరవాత కార్యక్రమం ఆలోచించవచ్చు. తన పూర్వికులు అతి నిష్ఠాపరులు. తన తండ్రిగారు కూడా ఇప్పటికీ ఆ నియమాలు పాటిస్తూంటారు. నైలెక్సు ఇంకో ప్రాంతానికి చెంది, ప్రాంతంకాని ప్రాంతం నైలెక్సు మీద తన మనస్సుపోతుందని తెలిస్తే తనకింక పుట్టగతులుండవు.

"చప్పుడప్పమ్మా! అందరూ ఇంటర్ నేషనల్ ఫ్రాంటియర్స్ దాటి, ఇంగ్లీషు వాళ్ళు చైనా ఆడపిల్లల్ని, ఆఫ్రికా ఆడపిల్లలు అమెరికన్లని పెళ్లిళ్ళు చేసుకొంటూంటే, నువ్వు, దేశంలో దేశంలో అన్య ప్రాంతం అని అఘోరిస్తావేమిట్రా శాస్త్రుల్లూ?" అని హెచ్చరిస్తూంది జేబులో చైనీస్ పైలెట్.

అవును. అదీ నిజమే. కాని మన ప్రాంతమే ఆయితే తరవాత కార్యక్రమం మరీ తేలిక అవుతుంది కదా. ఆ తరవాత కూడా జాతి, శాఖ ఇత్యాదులన్నీచూస్తారు పెద్దవాళ్ళు. ఏదిఏమైనా సరే తన మనస్సును నైలెక్సుకు ఎప్పుడో అప్పచెప్పేసేడు. అది వెనక్కి తీసుకోవడం అంత బాగుండదు. మర్యాద కాదు కూడా.

ఇవాళ నైలెక్సు పక్కన పట్టు పావడాకూడా ఉంది. అసలు పట్టుపావడాలంటే తనకు పట్టరాని ఆనందం. ఒకప్పుడు పట్టు పావడాలే పెరిగి పెద్దవై నైలెక్సుగా మారతాయని తన విశ్వాసం. పట్టుపావడా దగ్గిర నైలెక్సు మరీ మెరిసిపోతున్నది.

పట్టు పావడా చేతులు ఊపేసి, నైలెక్సుకు ఏదో ఎక్స్‌ప్లెయిన్ చేస్తున్నట్టుగా ఉంది. నైలెక్సు ఉలుకూ లేదు పలుకూ లేదు. మధ్య మధ్య చిన్నగా తలపంకించి, 'అహ' అన్నట్టు ఓ చిన్న చిరునవ్వు చిలికిస్తుంది. ఆ చిరునవ్వే అంత హాయిగా ఉందికదా, పకాలున నవ్వితే ఇంకెంత హాయిగా ఉంటుందో!

నైలెక్సుతో మాట్లాడాలనిపించింది. పోనీ కనీసం పట్టుపావడానైనా పలకరిద్దామనిపించింది బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లుకు. ఎలా పలకరించడం? అందులోనూ ఆడపిల్లల్ని. తనూ కొంత సభ్యత తెలిసి సంస్కారం కలవాడు కదా.

ఇంతకీ నైలెక్సు వివాహితో, అవివాహితో అంతు చిక్కకుండా ఉంది. మన వాళ్ళల్లో ఉన్న గట్టి చిక్కు ఇది. రాష్ట్రపతి ఎవార్డు మాదిరి, మంగళసూత్రం మెళ్లో కొట్టవచ్చినట్టుగా కనపడకపోతే పోల్చుకోవటం కష్టం. ఆదే బెంగాలీలయితే నెత్తిమీద సిందూరాన్నిబట్టి ఇట్టే పోల్చుకోవచ్చు.

పెళ్లిఅయి ఉండదు. పెళ్ళే అయితే, పట్టు పావడాతో పార్కుకు రావలిసిన కర్మేమిటి?

ఎలాగైనా ఈ వేళ లభించిన ఈ సదవకాశాన్ని జారవిడుచుకుంటే మళ్లీ ఎన్నాళ్ళకో.

ఇంతలో ఓ బెంగాలీ కుర్రాడు ఆడుకొంటూ అటు వచ్చేడు.

తన మాటలు నైలెక్సుకు వినబడేలాగ బెంగాలీ కుర్రాణ్ణి "తుమీ నామ్ కీ" అని వచ్చీ రాని బెంగాలీలో అడిగేడు.

"నేతాజీ సుభాస్ చంద్రబోస్." కుర్రవాడి సమాధానం.

"బాబులూ, నిన్ను సుభాస్‌బోస్‌నే కాకుండా, నేతాజీనికూడా చేసేసేరా మీ తల్లితండ్రులు?" అని మళ్లీ వచ్చీరాని బెంగాలీలోనే అడిగేడు తనమట్టుకు తనే మురిసిపోతూ, నైలెక్సులో రియాక్షన్ ఓ కంట కనిపెడుతూ, నైలెక్సులో ఏం చలనం కనబడలేదు. ఎటో చూస్తూంది. పట్టుపావడాకు అసలు తన

> **తాతలనాటి పాత ఇళ్ళలో కునికిపాట్లు పడుతూ కూర్చోకు! ప్రపంచం ముమ్ముందుకు సాగిపోతూంది! దానితోబాటు నీవుకూడా ముందడుగు వెయ్యి!**
>
> —మాజినీ

చలోక్తి బోధపడినట్టు లేదు. లాభంలేదు. తన పథకాలు ఏం పనిచెయ్యకుండా ఉన్నాయి. ఇంకేదైనా గట్టిగా ఆలోచించాలి. ఏం చేస్తే నైలెక్సు ఆకర్షించబడుతుందా అని తను ఇంకా గ్రౌండు వర్కు ప్రిపరేషన్ లోనే ఉంటుండగా, నైలెక్సు ప్రయర్ ఇంటిమేషన్ సూచన ద్వారానైనా తెలియపరచకుండా లేచింది వెళ్లిపోవడానికి ఉద్యుక్తురాలై.

బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లు హతాశుడై నీరు కారిపోయాడు. ఆకాశమంతా నల్లటి మబ్బులు కమ్మినట్టుగా అయింది అతని ముఖం. చుట్టూ వాతావరణం ఒక్కసారిగా స్తంభించి అతన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది. తనూ లేచేడు, ఆ వేళ అసంపూర్తి సమావేశం తెలియని కారణాంతరాలచేత వాయిదావేస్తూ.

వెనక్కి తిరిగిన నైలెక్సు, అంతవరకు ముందువేసుకున్న జడను వెనక్కి గిరాటువేసింది. తాచుపాములాంటి జడ తనని వెక్కిరిస్తూంటే తలలో సన్నజాజి గుత్తులు తన్ను చూసి నవ్వుతున్నాయి. తెల్లమచ్చల ఓ నల్లకుక్క, ఎటోచూస్తూ, తోక ఆడించుకొంటూ తన్ను రాసుకుంటూ, వెళ్లి "పుచుకా" అమ్మేవాడి వద్ద నుంచుంది తోక ఆడించడం ఆపుచేస్తూ, వాలిక ఆడించడం మొదలెడుతూ.

ఇంతకు ముందు మెట్లవద్ద రెండు సెకండ్లే ఒకరినొకరు చూసుకొంటే, ఇవాళ అధమం ఓ పది నిమిషాలైనా నైలెక్సును చూడటం జరిగింది. అంతకు మించి కథ ముందుకు జరగలేదు. అయితే శాస్త్రులేం నిరుత్సాహపడ[illegible] అయిపోలేదు. "సాహసం పురుష లక్షణం" కథ సుఖాంతం అవాలంటే చాలా అడ్డంకులు తట్టుకొని ముందుకు వెళ్లాలని, అందుకు తగ్గ ఓర్పు, దీక్ష ఎంతైనా అవసరం అని మన కథానాయకుడు శాస్త్రుల్లుకు తెలుసు. అదృష్టం కొద్దీ శాస్త్రుల్ల తోవలో ఇంతవరకూ విలన్ ఎవడూ తారసపడలేదు.

కలకత్తాలో ఓ ఆంధ్ర సంఘం, ఆ ఆంధ్ర సంఘానికో ఆడిటోరియం ఉన్నాయి. ఆ ఆడిటోరియంలో వారం విడిచి వారం ఏవో కార్యక్రమాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. ఆ కార్యక్రమాలు చూడడానికని కాకపోయినా, నలుగురం కలియవచ్చుకదా అని కలకత్తాలో మూడువంతులు ఆంధ్రులు కార్యక్రమాల రోజున అక్కడకు చేరుతూంటారు. పాత పరిచయాలు అభివృద్ధి పరుచుకొంటూ కొత్త పరిచయాలు చేసుకొంటూంటారు. మన బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లు కూడా అలాంటి ఓ కార్యక్రమానికి వెళ్లి, విసుగెత్తి మరి వెళ్లడం మానేసేడు. ఎందుకు విసిగెత్తిందంటే శాస్త్రుల్లు కూడా సరిఅయిన సమాధానం చెప్పలేడు.

అయితే ఇప్పుడు శాస్త్రుల్లుకో ఆలోచన తట్టింది. నైలెక్సు ఆంధ్రాయే అయితే అలాంటి కార్యక్రమాలకు రావచ్చు. ఆ తరవాత సదరు వివరాలు రాబట్టడం మరీ తేలిక అవుతుంది.

శాస్త్రుల్లు ఆలోచన సరిగ్గా నిజమైంది. తన కళ్లను తనే నమ్మలేకపోయేడు! కళ్ళు నులుముకొని మళ్ళా చూసేడు. అదే మెరుపు. అదే తళుకు. విఘ్నేశ్వరుని చవితినాడు ఆడిటోరియంలో విఘ్నేశ్వరుని, ఎదురుగా నమస్కారం పెట్టి నిలుచుంది. నైలెక్సు ఆవేళ అక్కడకు రావటంతో ఆడిటోరియంకే ఓ కొత్త శోభ, వెలుగు వచ్చేయి.

ఆ అమ్మాయి ఎవరై ఉంటుందో అని ఆరాతీద్దామనుకొంటూంటే, వెదకబోయిన తీగ కాలికే తగిలింది. తన పక్కగా ఇద్దరు ముత్తయిదువుల మాటలు తన కర్ణపుటాల నాకర్షించేయి.

"ఎవరే ఆ అమ్మాయి తారాజువ్వలా మెరిసిపోతూంది?"

ఎగిరి మీదపడేవాళ్లను తారాజువ్వలతో పోల్చినా అర్థం ఉంది కాని, మెరిసే వాళ్లను తారాజువ్వ అనటమేమిటి కర్మ! అంతగా దీపావళీ వస్తువుతోనే పోల్చాలంటే మతాబు అనవచ్చుకదా! సరి. ప్రవాసాంధ్రులు తప్పో, రైటో ఉపమానాలు తగిలించి తెలుగు పూర్తిగా మరిచిపోకుండా మాట్లాడుతున్నారు. అందుకు వాళ్ళు అభినందనీయులు.

". . . వారమ్మాయి . . సుభాషిణి."

ఎవరి అమ్మాయో బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లుకు వినబడలేదు. పేరు మాత్రం వినబడింది. సుభాషిణి! ఏం చక్కని పేరు! పెదవులు విప్పి మాట్లాడితే నిజంగా సుభాషిణి అయి ఉండాలి. అసలు అందమైన వాళ్ళు ఏం పనిచేసినా అందంగానే ఉంటుందని ఓ సూక్తి.

ఆ ఇద్దరు ముత్తయిదువులు ఇంకా సుభాషిణిని గురించి ఏదో గొణుక్కొంటూండగా ఇంకో కంచిపట్టు చీరతల్లి వచ్చి ఆ సంభాషణకు అంతరాయం కలిగించింది.

సరేలే! ఆ అమ్మాయిని గురించి ఇంకేం చెప్పు

నొప్పిని త్వరగా తొలగించడానికి మాత్రమే 'ఆస్ప్రో' మైక్రోఫైనెడ్ కాబడినది

క్రొత్త మైక్రోఫైనెడ్ 'ఆస్ప్రో' ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది.

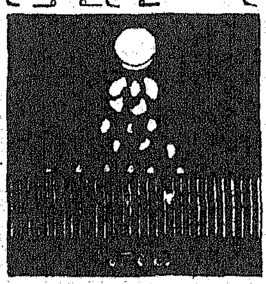

బిళ్ళలోని అణువు ఎంత పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగాను అది ఇముడుతుంది— అందువల్ల మీరు, నొప్పి తగ్గడానికి చాలాసేపు ఆగాలి.

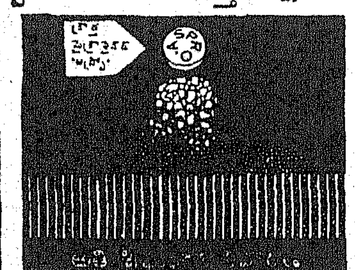

ఇది మైక్రోఫైనెడ్ చెయ్యబడుట వలన, ప్రతి, క్రొత్త మైక్రోఫైనెడ్ 'ఆస్ప్రో' బిళ్ళలోను ఇంచు మించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. ఇందువలన, అది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి శీఘ్రంగా నివారణ నిచ్చును.

వీటి కోసం క్రొత్త మైక్రోఫైనెడ్ 'ఆస్ప్రో'ను వాడండి: నొప్పి • తల నొప్పి • ఒళ్ళు నొప్పి • ఫ్లూ • జ్వరముతో కూడిన జలుబు • కీళ్ళ నొప్పి • గొంతుక నొప్పి • పంటి పోటు.

క్రొత్త మైక్రోఫైనెడ్ 'ఆస్ప్రో' నొప్పిని నివారించుటకు, ఇప్పుడు మీకు లభించే వాటిలో అతి ఆధునికమైన సాధనము.

మోతాదు:
పెద్దవారికి:
రెండు బిళ్ళలు,
అవసరమైతే
మళ్ళ వేసుకోండి.
పిల్లలకు:
ఒక బిళ్ళ.
లేక డాక్టర్ సలహా
ప్రకారము
వేసుకొనవలెను.

క్రొత్త మైక్రోఫైనెడ్ 'ఆస్ప్రో' అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును

A.G. 22-68 TL

నికోలస్ తయారు

కొంటారులే. అందంగా ఉంది. పొడవుగా ఉంది. నమ్రమత సుస్మితం, దేవలోకం నుండి జారిపడిపోయిన దివ్య సుందరి, ఇంకా వివరాలలోకి పోతే మల్లెగుత్తిలాంటి ముఖం, సంపెంగమొగ్గలాంటి ముక్కు. . . ఇలా ఇంకేమైనా చెప్పుకోవచ్చు. అవన్నీ తనుచూస్తూనే ఉన్నాడు కదా. మళ్లా వాళ్ల మాటలకు ఆత్రత ఎందుకులే అనుకొన్నాడు శాస్త్రుల్లు.

నాలుగు వరసల కుర్చీలు తప్పించుకొని గోడవారగా విఘ్నేశ్వరుని దగ్గిరికి శాస్త్రి వెళ్లేడు నైలెక్సును క్లోజప్‌లో చూడడానికి. నైలెక్సు మాయమైంది. మెరుపులా అంతమందిలో ఒక్కసారి ఎలా మెరిసిపోయిందో మళ్లా అలానే అంత వేగంగాను మాయమైంది.

వరండాలో చూసేడు. లేదామె. ఎసోసియేషన్ ప్రాంగణం అంతా వెతికాడు. కనపడిన ముఖాలే మళ్లా కనబడుతున్నాయి. ఎందుకూ దేభ్యం మొఖాలు! మెరుపు ఒక్కసారి రెండు సెకెండ్లే మెరిసినా చీకటినంతా కబళించేస్తుంది!

శాస్త్రుల్లు రోడ్డుమీదికి వచ్చేడు. అవతల నైలెక్సు డబుల్‌డెక్కర్, బోర్డుచేస్తూండడం గమనించేడు. అదే బస్సు ఎక్కడానికి తను రోడ్ క్రాస్‌చేద్దామనుకొంటూంటె గ్రీన్‌లైట్ వెలగడం, తను చూస్తుండగానే ఆ డబుల్ డెక్కర్ నైలెక్సును మోసుకొంటూ అతివేగంగా దూసుకుపోవడం జరిగాయి.

కొన్ని కొన్ని సంఘటనలు మనకు తెలీకుండా, మనం ఊహించని విధంగా బలే గమ్మత్తుగా జరిగిపోతూ ఉంటాయి.

గత వారమంతా, ఎక్కడైనా ఒక రోజు కాకపోతే ఇంకోరోజైనా నైలెక్సు కనబడుతుందేమోనని బెర్లిన్ శాస్త్రి మహా తహతహ లాడిపోయేడు! ఒక రోజు కాదు కదా, ఒక అరసెకెండైనా ఎక్కడా కనపడకపోయేసరికి నిరాశచెంది దిగాలుపడిపోయేడు.

సరి, నిన్న ఆడిటోరియంలో అకస్మాత్తుగా కనబడింది నైలెక్సు. తీరా క్లోజప్‌లో చూద్దామనుకొంటూంటె అప్పటికప్పుడే మాయమైంది.

మళ్లా ఎన్నాళ్లకో దర్శనభాగ్యం అనుకొంటున్న సమయంలో, ఆ మరునాడే, తను రామకృష్ణా లంచ్ హోమ్‌లో భోంచేసి బయటికి వస్తూంటే, నైలెక్సు పేవ్‌మెంట్ మీద కదంబం కొంటూండగా చూశాడు. ఒక క్షణం ఆగేడు. డబ్బు లిచ్చేసి నైలెక్సు రెండు చేతులు మీదకెత్తి తలలో కదంబం గుచ్చుకొంటూంది. ఆ పోజ్‌లో నైలెక్సు ఎంత బాగుందంటే, బెర్లిన్ శాస్త్రుల్లే కాకుండా అప్పుడు పేవ్‌మెంట్‌మీద నడుస్తున్న మరి కొంతమంది కూడా ముందుకు వెళ్లిపోతున్నా వెనక్కి తిరిగి తిరిగి చూడటం మొదలెట్టేరు వెర్రిగా.

నిజంగా ఈ రోజు సుదినం అనుకొన్నాడు శాస్త్రి. ఎవరి నిమిత్తం మనం తపించుతూంటామో, ఎవరికోసం రాత్రింబవళ్ళు కలలుకంటూంటామో, వాళ్ళు, అనుకోకుండా కనబడితే, నిజంగా ఆ రోజు సుదినం కాకపోతె మరేమిటి?

మళ్లా ఒక్కరోజే వ్యవధి. ఆ మరునాడు తను ఎక్కబోతున్న బస్సులోనుండి నైలెక్సు దిగుతూంది. ఓ బెంగాలీ కాలేజీ గర్ల్ దూసుకుంటూ వచ్చి వాళ్లిద్దరి

మధ్యగ చేర్పు వెళ్ళేటట్టు, లేకపోతే ఇల్లా ఛో... కొంచెంకాకపోతే కొంచెమైనా స్పర్శన భాగ్యం కలిగి ఉండేది.

కనబడకపోతే ఏక్‌దమ్‌గా ఓ వారమంతా కనబడలేదు ఆ మధ్య. ఈ మధ్య ఎక్కడో అక్కడ, ఎంతో కొంత సేపు దర్శనం ఇస్తోంది నైలెక్సు. ఇది శుభసూచకమే. తెలుగు సినిమాకథలో మళ్లే మన హీరో శాస్త్రుల్లుకు అంతా ఫేవరబుల్‌గానే ఉంది ఇప్పటివరకు. ఈ మాత్రం చాలు ఆత్మబలం పెట్టించుపెయ్యటానికి అనుకొన్నాడు శాస్త్రుల్లు.

ఆ మరునాడు హేండి క్రాఫ్ట్స్ షాపులో నైలెక్సు ఏదో కొంటూండగా చూసి తనూ వెళ్ళేడు లోపలికి ఏదో కొనేవాడికి మళ్లే. కౌంటర్ మీద రెండు పేకట్లు ఉన్నాయి. నైలెక్సు డబ్బు చెల్లించి ఒక పేకట్ తీసుకొని వెళ్లిపోతూంటె, బహుశా రెండో పేకట్ మరిచిపోయి ఉంటుందని టెర్లిన్ శాస్త్రి గబగబా ఆ పేకెట్ తీసుకొని "ఏమండీ . . ఏమండీ . . మిమ్మల్నే!" అని పిలుచుకొంటూ షాపు మెట్లవరకు వచ్చేసరికి, నైలెక్సు వినిపించుకోకుండా వెళ్లిపోయింది. ఇంతలో ఓ స్టౌట్ సింధి ఆవిడ విసురుగా వచ్చి కోపంగా ఆ పేకెట్ తన చేతుల్లోంచి లాక్కొని కౌంటర్‌లో పేమెంటుచేస్తూండగా, శాస్త్రుల్లు మెల్లిగా షాపు నుండి జారుకొన్నాడు.

రెండు రోజుల తరవాత నైలెక్సుకు మరీ కొంచెం సన్నిహితంగా వచ్చేందుకు తోడ్పడుతూ మరో గమ్మత్తయిన సంఘటన జరిగింది.

రాష్ బిహారీ మార్క్ దగ్గిర నైలెక్సు, పట్టుపావడా రోడ్ క్రాస్ చేయబోతున్నారు. నైలెక్సు గబగబా దాటేసింది. కాని పట్టుపావడా దాటుతూండగా ఆరెంజ్ సిగ్నల్ కనబడటం, ఓ లెఫ్ట్‌హాండ్ డ్రైవ్ జీప్ ఒక్కసారిగా పట్టుపావడా మీదికి దూసుకునిరావటం, తను గబుక్కున వెళ్లి పట్టుపావడాను వెనక్కిలాగి రక్షించడం . . . ఇవన్నీ ఓ అరలిప్తలో జరిగిపోయాయి.

ఇంతకుముందే చెప్పేను గదా! మనకు రోజులు బాగున్నప్పుడు అన్నీ, తెలుగు సినిమా కథల్లో మాదిరే జరుగుతూంటాయని! లేకపోతే సరిగా పట్టుపావడా దాటుతూన్నప్పుడే ఆరెంజిలైటు వెలగటం, వెలగటమే తడువుగా ఒక్క నిమిషమైనా ఆగకుండా జీప్ దూసుకొని రావటం, అంత మంది జనం ఉంటుండగా, పట్టుపావడాని రక్షించే అవకాశం తనకే దక్కటం . . ఇవన్నీ సులభ సాధ్యాలా!

నైలెక్సు కళ్లతోనే అభివందనలు తెల్పింది. చాలు అనుకొన్నాడు శాస్త్రుల్లు. ఒక అడుగు ముందుకు వెళ్లే ననుకొన్నాడు.

అదే రోజు సాయంత్రం పట్టుపావడా వీధి గుమ్మంలో కనబడితే పనిమీద వెళ్లి నేస్తం కట్టేడు. "పాపా, పొద్దున్న అలా పరిగెట్టేవు కదా . . జీపుక్రింద పడిపోతే ఇంకేమైనా ఉందా?"

"అక్కతో వెళుతున్నా. అక్క దాటేసింది. నేను దాటుతూంటె ఆ జీపు మీదికి మళ్లేసింది. ఆ జీపు వాడికి కళ్లు కనపడవా?" ఇంక ఆ ఏక్సిడెంట్ గురించే సంభాషణ కొనసాగిస్తే పాప ఇంకేవేవో అడుగుతుంది. పోలీసువాళ్లు ఎందుకు ఊరుకొన్నారు? జీపు నెంబరు ... కోసం ... అనే ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు. అందుచేత ప్రసంగం మార్చేడు శాస్త్రి.

"ఆవిడ మీ అక్కయ్యా?"

"అప్పుడు సెలవులకు వచ్చింది."

"ఎక్కడ చదువుతున్నారు?"

"శాంతి నికేతన్‌లో పెయింటింగ్ నేర్చుకొంటూంది."

'సుభాషిణి శాంతి నికేతన్‌లో పెయింటింగ్ నేర్చుకొంటూంది. పేరు సుభాషిణి కాబట్టే అటు వంటి సరియైన మంచి ఎన్నిక చేసింది. దేశంలో ఎన్ని వందల ఉమెన్స్ కాలేజీలు ఉన్నాయి! ఎందుకూ పనికిరావు? . . . ఒక్కటి అయినా, ఆడవాళ్లను సరి అయిన రస్తాలో పెట్టే మంచి ఎడ్యుకేషన్ ఇస్తున్నాయా, ఎక్కడైనా? . . . శాంతినికేతన్ ఒక్కటే చాలు దేశం పేరు నిలబెట్టడానికి! స్వర్గీయ రవీంద్రుడు చిరస్మరణీయుడు!' ఇవన్నీ టెర్లిన్ శాస్త్రి స్వగతంలో అనుకొంటూన్న మాటలు.

ఇంతలో మెర్క్యురీ లైటులా వెలిగిపోతూ, నైలాన్ ఎడ్వర్‌టైజ్‌మెంట్‌లా రానే వచ్చింది నైలెక్సు. పాప సుభాషిణికి ఏదో చెప్పింది. ట్రిప్లికేట్స్‌ను మోస్తున్న తొమ్మిదవ మాసం గర్భిణీ స్త్రీ మళ్లే ఓ సింగిల్ డెక్కర్ ఆయాసపడిపోతూ, రొదచేసుకొంటూ అటు నుంచి వెళ్లబట్టి, పాప నైలెక్సుకు ఏం చెప్పిందో శాస్త్రికి వినబడలేదు. బహుశా తనే ఆ ఉదయం తనను రక్షించినట్టుగా చెప్పి ఉంటుంది. సుభాషిణి నమస్కారం పెట్టింది. ప్రతినమస్కారంచేస్తూనే పరవశం చెందిపోయేడు శాస్త్రుల్లు. తను ఇంకేదైనా మాట్లాడుదాం అనుకొంటూండగానే, పాప ఓ టాక్సీని ఆపు చెయ్యటం, వాళ్లిద్దరూ టాక్సీ ఎక్కి వెళ్లిపోవటం జరిగాయి.

నైలెక్సు తనకు నమస్కారం పెట్టింది. తన మీద నైలెక్సుకు సదభిప్రాయం ఉన్నట్టుగా తెలుసుకోవడానికి ఇంతకన్న ఇంకేం నిదర్శనం కావాలి? "స్లో ఎండ్ స్టెడి విన్స్ ది రేస్!" మనం తొందరపడిపోకూడదు అనుకొన్నాడు టెర్లిన్ శాస్త్రుల్లు.

వసంతంలో వర్షాల్లా, గత వారంలో అప్పుడప్పుడు కనబడిన నైలెక్సు మరి కనబడటం మానేసింది.

ఓనాడు సాయంత్రం శాస్త్రి స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకొంటూంటే తలుపు చప్పుడైంది. తలుపు తీశాడు.

"రఘువేంద్రం బాబుగారు మిమ్మల్ని ఓ సారి భోజనం అయేక కలియమన్నారు" అ వచ్చిన మనిషి చెప్పేడు.

"రఘువేంద్రం బాబుగారెవరు?"

"ఏడో నెంబరు తల్లాలో పదహేనో నెంబరులో ఉన్నారు."

"నేను వారికి తెలుసా?"

"ఏమో తెలీదండి."

ఆ దారిని బడి.... ఫోటో—శ్రీపాద వెంకన్న (ఖర్గపూర్)

"సరేలే వస్తానని చెప్పు!"

హోటల్లో భోజనం ముగించిన పిమ్మట, సరాసరి రాఘవేంద్రంగారిని కలిసేడు శాస్త్రి.

ఏకవచనంతోనే ఆహ్వానించేడు సదరు రాఘవేంద్రం గారు.

"రావోయ్ . . రా . . ఒకే బిల్డింగులో ఉంటూ కూడా, ఏదో పరాయివాళ్ల మాదిరి ఉంటున్నాం రెండేళ్లబట్టి . . అలా కూర్చో."

నాంది ప్రస్తావన లేని ఆధునిక నాటికలో మొదటి సీను సుభాషిణిలా ఉంది రాఘవేంద్రంగారి ఉపక్రమణ. టెర్లిన్ శాస్త్రి అయోమయ స్థితిలో పడ్డాడు. ఇక అట్టే సస్పెన్సులో పెట్టకుండా రాఘవేంద్రం గారు టీకా తాత్పర్యం మొదలుపెట్టారు.

"నీకు తెలీదులే."

బతుకు జీవుడా అనుకొన్నాడు టెర్లిన్ శాస్త్రుల్లు.

"నేను ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు జడ్జీగా ఉంటున్న రోజుల్లో మీనాన్న బార్‌లో సీనియర్ లాయర్. అప్పటి పరిచయం మాది. కోర్టు అయిపోయాక రోజూ మా

ఇంట్లో పదిలంగా పెట్టాం."

హైకోర్టు జడ్జి అని తెలియగానే శాస్త్రుల్లు కొంచెం ముందుకువంగి ఒదిగి కూర్చున్నాడు.

రాఘవేంద్రంగారి సంభాషణలో ఒక ప్రత్యేకత ఉంది రోజంతా కోర్టులో ప్లీడర్ల లాయర్ల ఆర్గ్యుమెంట్లు వింటూ తప్ప, వారికు మాట్లాడే అవకాశం ఒకటో రెండో ముక్కలు తప్పించి — లేసందువల్ల, కోర్టు అయిపోయాక ఎవరైనా స్నేహితులు కనిపిస్తే తనే మాట్లాడేవారు, అవతల స్నేహితుడికి ఇంక అవకాశం ఇవ్వకుండా. ఆ అలవాటు ఇప్పటికీ వెంటపెట్టుకొనే ఉంది రాఘవేంద్రం బాబుగారిని.

"ఓ సారి ఏమైందనుకొన్నావు? ఎవరో పై దేశాల నుంచి వచ్చిన పెద్ద పెద్ద ఆరేటర్స్ ఆ వేళ మాట్లాడ వారని తెలిసి థియసాఫికల్ సొసైటీకి వెళ్ళాం మేము ఇద్దరం కూడా ఆ సొసైటీ మెంబర్లమే. ఎరి, ఒకరూ, ఇంకొకరూ మాట్లాడేరు. అందరూ అయేక ఆహ్వానం లేకుండానే, నాతోనైనా చెప్పకుండా మీ నాన్న వేదిక మీదికి వెళ్ళి ఓ గంటన్నరసేపు అనర్గళంగా ఉపన్యాసం ఇస్తే పై దేశం వాళ్ళు దంగెత్తిపోయారనుకో. అవన్నీ పాత రోజులు. ఎక్కడికి వెళ్ళాలన్నా, ఏం చెయ్యాలన్నా ఇద్దరం కలిసే చేసేవాళ్ళం. ఇప్పుడు, రిటైరయి పోయాక ఇక్కడ నేను సెటిల్ అయినట్టుగా మీ నాన్నకు ఎవరో చెప్పేరట. వెంటనే ఉత్తరం రాసేడు, నువ్వు ఇక్కడనే ఉంటున్నట్టుగా . . ."

రాఘవేంద్రంగారు ఇంకేదో చెబుతున్నారు. తీరిగ్గా కూర్చొని, ఓపిగ్గా వింటున్న బెర్లిన్ శాస్త్రికి బ్రేక్ పడింది. 'ఇది కలయో, వైష్ణవ మాయయో' అని ఉలికులికి పడ్డాడు! కారణం ఆ హాల్లోకి నైలెక్సురావటం. రాఘవేంద్రంగారు, శాస్త్రుల్లు అయోమయ స్థితి కనిపెట్టి "మా అమ్మాయి . . . రెండోది." పరి చయం చేశేరు. నమస్కార ప్రతినమస్కారాలు జరి గేయి బెర్లిన్ నైలెక్సుల మధ్య.

చిన్నతనం రోజుల విషయాలేవో పాడిగించారు రాఘవేంద్రంగారు. శాస్త్రి వింటున్నాడేకాని మనస్సు ఎక్కడో విహరిస్తూంది.

రేడియోలో న్యూస్ వస్తున్న వేళకు బెర్లిన్ శాస్త్రికి ఆ రోజుకు సెలవిప్పిస్తూ, "అప్పుడప్పుడు వస్తూండవోయ్" అన్నారు రాఘవేంద్రంగారు.

బెర్లిన్ శాస్త్రికి ఇవాళ పండుగ దినం. తనను ఉక్కిరి బిక్కిరిచేసే అనేక శుభవార్తలు తెలిశాయి ఇవాళ. నైలెక్సు పెద్ద హోదాగల రిటైర్డు జడ్జి కుమార్తె. సదరు రిటైర్డు జడ్జిగారు, తన తండ్రి స్నేహితులు. స్నేహితులేకాకుండా అతి సన్నిహితులు. ఒకటే శాఖ. ఎక్కడో దూరపు చుట్టరికం కూడా ఉన్నట్టుగా చెప్పేరు జడ్జిగారు. తన తల్లి రాఘవేంద్రం గారికి చెల్లెలు వరస అవుతుందిట. ఇంతకు మించిన శుభవార్త ఇంతవరకూ తను వినలేదనుకొన్నాడు శాస్త్రుల్లు.

అంత హోదాగల జడ్జిగారమ్మాయి కాబట్టే ప్రపంచకంలో ఉన్న అందమంతా ఆమెలో ఘనీభవించి దాక్కుంది. శాంతినికేతన్ విద్య ఆమె అందానికి వన్నె పెట్టి, అందానికి తోడుగా వినయం కూడా అందించింది. వీటి అన్నిటికి మించి తనమీద నైలెక్సుకు అపరిమితమైన గౌరవం ఏర్పడింది.

రోజూ కాకపోయినా అప్పుడప్పుడు కనపడుతుండమన్నారు రాఘవేంద్రం మామయ్యగారు. ఇంక నైలెక్సు గురించి అక్కడా ఇక్కడా వడిగాపులు వడనక్కరలేదు. నేరుగ వాళ్ళింటికే వెళ్ళి దర్శనం చేసుకోవచ్చు. శుభం అలా కలిసిరావాలి తప్ప మనం ఊరికే ఉరిసొసుకొని వస్తే, ఏం లాభం? వట్టినే అన్నారా మన పెద్దలు, "కళ్యాణం వచ్చినా కక్కొచ్చినా ఆగ"దని!

ఆవేళ ఆదివారంనాడు తీరికగా తండ్రికో ఉత్తరం వ్రాసేడు. తను రాఘవేంద్రం గారిని కలిసినట్టు, వారు చాలా ఆప్యాయంగా మాట్లాడినట్టు ఎట్సెట్రా. డల్హౌసీ హెస్టు ఆఫీసులో వేస్తే వెంటనే క్లియరెన్స్ ఉంటుందని, స్నానం అది ముగించుకొని దారిలో రామయ్యరు హోటల్లో కాఫీ ఫలహారం సేవించి తిన్నగా డల్హౌసీ పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళాడు.

ఉత్తరం పోస్టు చేసేశాక, చౌరంగీలో ఉన్న బాబాయిగారింటికి వెళితే కాలక్షేపం అవుతుందని అప్పుడే వచ్చి, లౌన్స్ డౌన్ జంక్షన్‌లో గ్రీన్ లైటు కోసం ఆగిన 'టు' 'బి' లో ఎక్కాడు చౌరంగి వెళ్ళటానికి.

బాబాయి ఇంట్లో లేరు. ఆదివారం నాడు కూడా ఆఫీసుకు వెళుతూంటారట.

"ఏంరా శాస్త్రీ, మరీ నల్లపూసై పోయావు!"

> మనకేమి తెలియనప్పుడే అంతా విస్పష్టంగా తెలిసినట్టుంటుంది. విజ్ఞానం విస్తరించిన కొద్దీ అన్నీ సందేహాలే!
>
> —గెథే

పిన్ని ఆప్యాయంతోకూడిన పలకరింపు.

"అదేమిటి పిన్నీ, నల్లపూస ఎక్కడైనా ఆరడుగుల పొడుగు నూటఎనభై పౌన్ల బరువు ఉంటుందా?"

"సరేలే. . ఇంటినుండి ఉత్తరాలువస్తున్నాయా?"

"ఓ . . . అందరూ తుమ్మైనా తుమ్మకుండా దగ్గైనా దగ్గకుండా క్షేమంగా ఉన్నారు!"

హాల్లో కూర్చొని ఏవేవో కబుర్లు చెప్పుకున్నారు, శాస్త్రుల్లు సదరు పినతల్లి కామేశ్వరమ్మగారు.

"కూర్చో ఇప్పుడే వస్తా" నని వంటింట్లోకి వెళ్ళేరు కామేశ్వరమ్మగారు.

ఏడు నిమిషాలు ఇంటర్‌వెల్ తరవాత కామేశ్వరమ్మ గారు కాఫీతో హాజరయేరు.

కాఫీ తాగకకూడా ఆ మాటా ఈమాటా చెప్పుకొంటూ, రాఘవేంద్రంగారి సంగతి కదిపేడు శాస్త్రి.

"నాన్నగారు, రాఘవేంద్రంగారు చాలాకాలంఒకేచోట సన్నిహితులుగా ఉండేవారట. అతను హైకోర్టు జడ్జిగా రిటరై ఇక్కడనే సెటిల్ అయేరు. నేనుంటున్న మెహతా బిల్డింగ్సులోనే ఉంటున్నారు. రెండేళ్లబట్టి ఒకే బిల్డింగులోనే ఉంటున్నా నా కిప్పటివరకు తెలియనే లేదు."

"వాళ్ళింటిపేరు శ్రీపాదవారు కదూ?" పిన్ని ప్రశ్న.

"అవును . . . నీకు తెలుసా?" శాస్త్రి ఆత్రంగా అడిగేడు.

"తెలుసు . . . ఓసారి వాళ్ళింటికి పేరంటానికి కూడా వెళ్ళేను."

"వాళ్ళ రెండో అమ్మాయి ఇప్పుడు ఇక్కడేఉంది.. సెలవులకి వచ్చిందిట!"

"శాంతి నికేతన్‌లో చదువుతున్న సుభాషిణికదూ?"

"అవును." శాస్త్రి సమాధానం.

"పాపం ఎంత హోదా ఉంటే ఏం లాభం? ఎంత డబ్బు ఉంటే ఏం లాభం?" పిన్నిమాటలు, అప్పుడే పితికి కాగబెట్టిన సేరు పాలలో మజ్జిగ చుక్కవేసి నట్టుగా ఉన్నాయి. ఎర్ర సైకెల్ దిగి, చిన్న స్క్వేర్ కవర్‌తో బెల్ర్రింగ్ అందజెయ్యబోతున్న పోస్టు మెసెంజర్ జ్ఞాపకానికి వచ్చేటట్టుగా చేసింది పిన్ని ఉపోద్ఘాతం.

"ఏం వాళ్ళకు మగపిల్లలు లేరా?" శాస్త్రి వెర్రి ప్రశ్న.

"మగ పిల్లలు లేకపోతే ఏం? . . రత్నంలాంటి ఆడపిల్లలు సానపెట్టిన మణిపూసలు . . . అందం, అందుకు తగ్గ తెలివితేటలు!"

అవన్నీ తనకీ తెలుసు. అని చూసే కదా ఆనాడు మెట్లవద్ద తన మనస్సు మొదటిచూపుల్లోనే అప్పగించేసేడు!

"ఇన్ని ఉండి ఏం లాభం?" తలాతోకా లేని పిన్ని కామెంటరీ.

ఏమిటో . . . పిన్ని మరీ సస్పెన్సులో పెట్టేస్తోంది ఏ విషయం గబగబా తేల్చక.

"ఏం ఏమైంది?" కుతూహలం చంపుకోలేక అడిగేడు శాస్త్రి.

"ఆ సుభాషిణిని చూసేవు కదా. . . వజ్రపు తునక. ఇక్కడ మనవాళ్ళింత మంది ఉన్నారు కదా ఎవ్వరికైనా ఆ పిల్ల అందం కాని తెలివితేటలు కాని ఉన్నాయా?"

చెప్పిందే చెబుతూంది పిన్ని అసలు విషయంతేల్చక. అసలు పిన్ని ఎప్పుడూ ఇంతే. ఏదైనా విషయం చెప్పే ముందు రెండు పేరాల ఉపోద్ఘాతం ఇస్తుంది. అందులో ఇటువంటి క్లయిమాక్సులైతే ఉపోద్ఘాతాన్నే మళ్ళా రిపీట్‌చేస్తుంది. తను బ్రేకు వెయ్యకపోతే అసలు విషయం ఇప్పుడప్పుడే బయటకురాదు.

"నిజమే పిన్నీ . . . నేను రెండు మూడుసార్లు చూసేను. ఆ అమ్మాయికి ఆ అమ్మాయే సాటి . . . ఇంతకీ ఏమైంది?"

"నీకు తెలీదా?"

"నాకేం తెలియదు పిన్నీ!"

"సుభాషిణి మూగది!"

బెర్లిన్ శ్లాకు శాస్త్రుల్లు నిర్ఘాంత పడిపోయేడు! తన కింద భూమి గిర్రున తన్ని ఎక్కడికో విసిరివేసి నట్టుగా అయింది.

పిన్ని ఇంకాసేపు ఉండమని చెబుతున్నా వినిపించుకోకుండా మెహతా బిల్డింగ్సు చేరుకొన్నాడు. శాస్త్రి చీకట్లో మెహతా బిల్డింగ్సు, అక్కడక్కడా లోపలి నుండి వస్తున్న లైట్ల కాంతిలో హంపి శిథిలాలను గుర్తుకు తెస్తుంది.

చీకట్లోనే తలుపులు తీసి లైటు వేసేడు. కింద పోస్టు కవరు పడింది. విప్పిచూసేడు. తన తండ్రి దగ్గిరనుండి వచ్చింది. తన కెవరో పెళ్లివారు చెప్పి వచ్చినట్టుగా, అమ్మాయి పేరు సుందరి అని, ఆ అమ్మాయి బి. ఏ. పరీక్ష వ్రాసిందని, ఓ వారం సెలవు పెట్టి వస్తే పెళ్లిచూపులకు వెళ్లవచ్చునని ఆ ఉత్తరం సారాంశం.

పేరు చూసి ఇకమీదట మోసపోకూడదని అతను ఓ గట్టి నిర్ణయం తీసుకొన్నట్టుగా, పాపం, శాస్త్రి తండ్రికేం తెలుస్తుంది! ★